

O ti keresztienec Istenhez markialczunc,
Mind addig zöregessunc mig meg né halgattatunc
V fogadafához erős hittel folyamyunc.

Nam Daniel által meg igitte minekunc,
Ezechiél által nyiluan mondtaminekunc,
Török veszedelmet nyiluan igitte nekunc.

Hatalmas Vristen ki pogant támaztottad,
Az mi bűneinkert őket ranc boczattotad,
Ez vilagon ostorod lenne paranczoltad.

Ves veget Vristen immar büntetessednec,
Fordicz haragodat mar az pogan nemzetre,
Hadri enec meg teged veszedelmekre.

Keresztieneseg közze adgy immar egygyesseget,
Batorbűnet, erőt, adgy io fejedelmeket,
Az poganság ellen adgy immar győzedelmet.

Nem kérunc mi mosta rüled oly bodogságot,
Minden nyomorúság nélkül való orfágot,
Mas vilagon tudgyuc talalunc oly orfágot.

Vilag vegezetig tudgyunc hogy ez így leßen,
Socnyomorúságunc üldözélunc hogy leßen,
De Töröknek bíncel vesese hogy leßen.

Az mit meg igitel kerunc hogy be tellyesicz,
Gognac es Magognac vesedelmet tellyesicz,
Te válastottidnac szabadulását indicz.

Haragodat haragodat lassuc szabadulását

Az kicz verseket most így ösve rend le,
Hogy hazaiat birya pogan, busul siueben,
Kiuan Istentül valaha menni földében.

Neuet vers feiekben nem akara foglalni,
Mert nagyobb dolgokban akarta ielenteni,
Mostani időben kellett így el titkolni.

Ezer ötfaz es kilenczuen hét eštendőben,
Mikor az Törökrül gondolkodnec buaban,
Egy pusta Clastromban Szekelyec varasaban.

FINIS.

RMK I. 292 p.